

การเตรียมความพร้อมของศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในด้านการจัดการ
อุทกภัย อำเภอสามเงา จังหวัดตาก

Preparation of the local government emergency operation center for flood
management in Sam Ngao District, Tak Province

เสน่ห์ ปักสิงห์

Saneh Paksing

หลักสูตร นักบริหารงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย รุ่นที่ 18

Disaster Prevention and Mitigation Executive Course Class 18

Email: saneh_ps@hotmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อศึกษาการเตรียมความพร้อม ปัญหาอุปสรรค และแนวทางการบริหารจัดการอุทกภัยของศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในพื้นที่อำเภอสามเงา จังหวัดตาก เพื่อนำบทวิเคราะห์ที่ได้มากำหนดแนวทางจัดการอุทกภัยอย่างเป็นระบบ และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ทำให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อความปลอดภัยของประชาชนในพื้นที่จังหวัดตากอย่างมั่นคงและยั่งยืน โดยเป็นการศึกษาที่ใช้แบบสอบถามปลายปิดและข้อเสนอแนะ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชาชนที่มีอายุ 20 ปีขึ้นไป ที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่อำเภอสามเงา จังหวัดตาก จำนวน 394 คน วิเคราะห์และนำเสนอแบบเชิงสถิติ

ผลการศึกษา พบว่า การเตรียมความพร้อมของศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นในด้านการจัดการอุทกภัย อำเภอสามเงา จังหวัดตาก โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.907$, S.D. = 0.900) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสรุปได้ ดังนี้ดังนี้ 1. ด้านกลยุทธ์ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.966$, S.D. = 0.897) 2. ด้านโครงสร้างองค์การ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.887$, S.D. = 0.910) 3. ด้านบุคลากร ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.881$, S.D. = 0.928) 4. ด้านรูปแบบการบริหาร ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.895$, S.D. = 0.897) 5. ด้านระบบงาน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.910$, S.D. = 0.885) 6. ด้านทักษะ ความรู้ ความสามารถ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.909$, S.D. = 0.881) 7. ด้านค่านิยมร่วม ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.904$, S.D. = 0.902)

คำสำคัญ: การเตรียมความพร้อม, ศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น, ด้านการจัดการอุทกภัย

Abstract

This research article aims to study the preparedness, problems, obstacles, and flood management of the emergency operation center of local administrative organizations in Sam Ngao District, Tak Province, in order to use the analysis to determine a more systematic and

efficient flood management approach, resulting in maximum benefit for the safety of people in Tak Province in a stable and sustainable manner. This study used a closed-ended questionnaire and recommendations. The sample group used in the research was 394 people aged 20 years and over living in Sam Ngao District, Tak Province. Statistical analysis and presentation

The results of the study found that the preparedness of the emergency operation center of local administrative organizations Local flood management in Sam Ngao District, Tak Province, was at a high level overall ($\bar{X} = 3.907$, S.D. = 0.900). When considering each aspect, the summary is as follows: 1. Strategy, overall at a high level ($\bar{X} = 3.966$, S.D. = 0.897) 2. Organizational structure, overall at a high level ($\bar{X} = 3.887$, S.D. = 0.910) 3. Personnel, overall at a high level ($\bar{X} = 3.881$, S.D. = 0.928) 4. Management style, overall at a high level ($\bar{X} = 3.895$, S.D. = 0.897) 5. In terms of work systems, the overall level is at a high level $\bar{X} (= 3.910$, S.D. = 0.885)6. In terms of skills, knowledge, and abilities, the overall level is at a high level ($\bar{X} = 3.909$, S.D. = 0.881) 7. In terms of shared values, the overall level is at a high level ($\bar{X} = 3.904$, S.D. = 0.902)

Keywords: Preparedness, Local Government Emergency Operations Center, Flood Management

บทนำ

ในปัจจุบันโลกเผชิญกับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงในมิติต่างๆ อย่างรวดเร็ว (VUCA World) ซึ่งมีแนวโน้มจะทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น ขยายวงกว้าง มีความสลับซับซ้อนมากยิ่งขึ้น ทั้งความเสี่ยงต่อการเกิด ภัยธรรมชาติที่เกิดจากธรรมชาติ และภัยที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์ ซึ่งส่งผลกระทบต่อทำให้เกิดความเสียหายต่อชีวิต ทรัพย์สิน สิ่งสาธารณูปโภค ความเป็นอยู่ของประชาชนและเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ ทั้งทางตรงและทางอ้อมอย่างมหาศาล อันเนื่องมาจากสาเหตุการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรโลกที่สูงขึ้น โดยคาดการณ์ว่าที่จะสูงถึง 9,700 ล้านคน ภายในปี พ.ศ. 2593 ซึ่งจะทำให้ความต้องการสิ่งจำเป็นขั้นพื้นฐาน ในการดำรงชีวิตเพิ่มสูงขึ้น นอกจากนี้ยังพบว่า การพัฒนาในด้านต่างๆ นำไปสู่การใช้ทรัพยากรอย่างฟุ่มเฟือยมากขึ้น ระบบนิเวศถูกทำลายและเสื่อมโทรมอย่างต่อเนื่อง การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ (Climate change) ทำให้เกิดการผันแปรของฤดูกาล ระดับน้ำทะเลที่เพิ่มสูงขึ้นเป็นภัยธรรมชาติที่ทวีความรุนแรงมากขึ้น ซึ่งประเทศทั่วโลก ต้องเผชิญความเสี่ยงอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ (UN, World Population Prospects 2019: Highlights)

สำหรับประเทศไทย จัดอยู่ในกลุ่มประเทศที่มีความเสี่ยงสูงต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศอันดับ 8 (Global Climate Risk Index (2020) ซึ่งในช่วง 20 ปีที่ผ่านมา ระหว่างปี พ.ศ. 2542-

2561 ประเทศไทยได้เกิดภัยธรรมชาติ จำนวน 147 ครั้ง โดยเฉพาะในปี พ.ศ. 2554 เกิดมหาอุทกภัยครั้งใหญ่ สร้างความเสียหายอย่างมหาศาล คิดเป็นร้อยละ 2.3 ต่อค่าเฉลี่ยผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ (GDP) และจากรายงาน Sustainable Development Solutions Network (SDSN), (2022) (รายงานปีล่าสุด) ประเมินสถานการณ์ SDGs ของประเทศไทยอยู่ในลำดับที่ 43 จาก 166 ประเทศทั่วโลก ซึ่งหนึ่งในประเด็นที่ยังคงเป็นความท้าทายของประเทศไทย คือการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (เป้าหมายที่ 13) ที่ส่งผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนจำนวนมาก ดังนั้นภัยพิบัติจึงถือว่าเป็นปัญหาสำคัญต่อการพัฒนาของประเทศ เนื่องจากมีความถี่และสถานการณ์ความรุนแรงเพิ่มขึ้น ซึ่งจากสถิติ ที่ผ่านมามีการเกิดภัยพิบัติ เช่น อุทกภัย วาตภัย ดินโคลนถล่ม แผ่นดินไหว ภัยแล้ง อัคคีภัย เป็นต้นทำให้ต้องนำทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดมาใช้เพื่อการฟื้นฟู ความเสียหายที่เกิดขึ้นแทนการลงทุนในการพัฒนาประเทศ ประกอบกับการขยายตัวของประชากรและการเติบโตของเมือง เข้าไปในเขตพื้นที่เสี่ยงต่อสาธารณภัยมากขึ้น ทำให้แนวโน้มการสูญเสียและการรับมือกับสาธารณภัยมีความซับซ้อนยิ่งขึ้น(คณะกรรมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ. (2564)

จังหวัดตาก (ที่ทำการปกครองจังหวัดตาก, 2566) ตั้งอยู่ภาคเหนือตอนล่างของประเทศมีพื้นที่ทั้งหมด 16,406.65 ตารางกิโลเมตรเป็นจังหวัดที่มีขนาดใหญ่เป็นอันดับ 4 ของประเทศ และเป็นอันดับ 2 ของภาคเหนือ ตั้งอยู่ระหว่างเส้นรุ้งที่ 15 องศา 50 ลิปดา 36 พิลิปดาเหนือ และเส้นแวงที่ 99 องศา 7 ลิปดา 22 พิลิปดาตะวันออกสูงกว่าระดับน้ำทะเล 116.2 เมตร สภาพภูมิประเทศของจังหวัดตากเป็นพื้นที่ตามแนวเทือกเขา โดยสภาพพื้นที่จะถูกแบ่งออกเป็น 2 ส่วน โดยมีเทือกเขาถนนธงชัยกั้นกลางทำให้ลักษณะภูมิอากาศแตกต่างกันไป เนื่องจากเทือกเขาถนนธงชัยเป็นตัวปะทะมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ที่พัดมาจากมหาสมุทรอินเดียและทะเลอันดามันทำให้ฝั่งตะวันออกได้รับความชุ่มชื้นจากลมมรสุมไม่เต็มที่สภาพแห้งแล้ง ส่วนฝั่งตะวันตกจะได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมมากกว่าทำให้ปริมาณฝนตกมีความชุ่มชื้นโดยเฉพาะพื้นที่ที่อยู่ในเขตภูเขา ส่วนที่ 1 ตั้งอยู่ด้านทิศตะวันออกประกอบด้วย 4 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองตาก บ้านตาก สามเงา และอำเภอวังเจ้า สภาพพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นภูเขาสูงและที่ราบสูงลาดเอียงลงไปทางทิศตะวันออกสู่แม่น้ำปิงและแม่น้ำวัง ทำให้เกิดพื้นที่ราบแคบริมสองฝั่งของแม่น้ำ ส่วนที่ 2 ตั้งอยู่ทางด้านทิศตะวันตก ประกอบด้วย 5 อำเภอ ได้แก่อำเภอแม่สอด พบพระ แม่ระมาด อุ้มผาง และอำเภอท่าสองยาง ภูมิอากาศได้รับอิทธิพลมาจากมหาสมุทรอินเดียและทะเลอันดามัน มีความชุ่มชื้น ฝนตกมากกว่าฝั่งด้านตะวันออก จึงทำให้สาธารณภัยที่เกิดขึ้นในพื้นที่จังหวัดตากมีความหลากหลาย ทั้งอุทกภัย น้ำท่วมฉับพลัน น้ำป่าไหลหลาก ดินถล่ม แผ่นดินไหว วาตภัย ภัยแล้ง ไฟป่าหมอกควัน ภัยจากสารเคมี และภัยทางถนน สร้างความสูญเสียทางเศรษฐกิจ ความเสียหายต่อครอบครัวและสังคม รวมทั้งความเสียหายด้านทรัพย์สินของบุคคลและของรัฐเป็นจำนวนมาก โดยสาธารณภัยที่เกิดขึ้นในพื้นที่จังหวัดตากส่วนใหญ่ เป็นความรุนแรงสาธารณภัยขนาดเล็ก (ระดับ 1) ตามระดับการจัดการสาธารณภัยของแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2564-2570 ซึ่งมีการจัดการสาธารณภัยโดย อำเภอ (ผู้อำนวยการอำเภอ/นายอำเภอ) และ/หรือ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น (ผู้อำนวยการท้องถิ่น) ที่สามารถควบคุมสถานการณ์และระงับภัยได้โดยลำพังตามขีดความสามารถ ไม่ต้องการกำลังสนับสนุนจากภายนอก

ดังกรณีเหตุการณ์อุทกภัยจังหวัดตาก ปี พ.ศ. 2566 ที่ผ่านมา อิทธิพลจากหย่อมความกดอากาศต่ำกำลังแรงบริเวณทะเลจีนใต้ตอนกลางเคลื่อนที่ผ่านประเทศไทยตอนบนตามแนวร่องมรสุม ทำให้ประเทศไทยมีฝนเพิ่มขึ้นและมีฝนตกหนักหลายพื้นที่ จนทำให้พื้นที่จังหวัดตากเกิดอุทกภัย บ้านเรือนประชาชนพื้นที่เกษตรกรรม และสิ่งสาธารณประโยชน์ได้รับความเสียหาย รวม 9 อำเภอ 60 ตำบล 416 หมู่บ้าน 15 ชุมชน ราษฎรที่ประสบภัย 22,541ครัวเรือน จำนวน 69,755 คน โดยอำเภอที่ได้รับผลกระทบมากที่สุดจากสถิติการเกิดอุทกภัย คือ อำเภอสามเงา เนื่องจากสภาพพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นภูเขาสูงและที่ราบสูง มีความลาดเอียงลงไปทางทิศตะวันออกติดต่อกับอำเภอบ้านตาก ซึ่งจะได้รับผลกระทบจากการบริหารจัดการระดับแม่น้ำวังของเขื่อนกิ่วคอหมาและเขื่อนกิ่วลม จังหวัดลำปาง หากมีปริมาณน้ำจากลำน้ำสาขาไหลลงสู่แม่น้ำวังจำนวนมากจะส่งผลกระทบต่อระดับน้ำแม่น้ำวังล้นตลิ่งเข้าท่วมในพื้นที่อำเภอสามเงาและบ้านตาก โดยเฉพาะพื้นที่อำเภอสามเงาได้รับผลกระทบครอบคลุมเกือบทั้งอำเภอ รวม 5 ตำบล 37 หมู่บ้าน ราษฎรที่ประสบภัย 1,980 ครัวเรือน จำนวน 6,205 คน มูลค่าความเสียหายประมาณ 29.64 ล้านบาท สร้างความเสียหายด้านทรัพย์สินของประชาชนและสิ่งสาธารณประโยชน์เป็นจำนวนมาก (สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดตาก, 2566) ดังนั้น จึงมีความจำเป็นต้องมีการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการอุทกภัยในระดับพื้นที่ คือ **ศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น** เพื่อลดความเสี่ยงและผลกระทบจากอุทกภัยที่อาจจะเกิดขึ้น รวมทั้งการเพิ่มศักยภาพในการจัดการอุทกภัย ทั้งในด้านความพร้อม การเผชิญเหตุ และสงเคราะห์ พื้นฟู เยียวยา ให้มีความรวดเร็ว ท้วถึง และเป็นธรรม

การศึกษาเรื่อง การเตรียมความพร้อมของศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในด้านการจัดการอุทกภัย อำเภอสามเงา จังหวัดตาก จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งเนื่องจากเป็นการวิเคราะห์การบริการจัดการ ปัญหา อุปสรรค แนวคิด และข้อเสนอแนะด้านการจัดการอุทกภัย รวมถึง ปัจจัยความสำเร็จที่มีผลต่อการบริหารจัดการอุทกภัยของศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินในพื้นที่ดังกล่าว เพื่อนำบทวิเคราะห์ที่ได้มากำหนดแนวทางจัดการอุทกภัยอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ทำให้เกิดประโยชน์สูงสุด ต่อความปลอดภัยของประชาชนในพื้นที่จังหวัดตากอย่างมั่นคงและยั่งยืน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1 เพื่อศึกษาการเตรียมความพร้อมด้านอุทกภัยของศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่อำเภอสามเงา จังหวัดตาก

การทบทวนวรรณกรรม และแนวคิด

การเตรียมความพร้อมของศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในด้านการจัดการอุทกภัย อำเภอสามเงา จังหวัดตาก เพื่อให้ทราบรูปแบบการบริหารจัดการอุทกภัย ปัญหาอุปสรรค และทราบถึงปัจจัยความสำเร็จในการบริหารจัดการอุทกภัยของศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่อำเภอสามเงา จังหวัดตาก รวมทั้ง การบูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานทุกภาคส่วน

แนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมขององค์กร

Bryan J weiner (2009) ให้คำนิยามว่า ความพร้อม หมายถึง ความสามารถในการทำงานให้องค์กรประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์

Basavanthappa., B.T. (2007). เห็นว่าความพร้อมคือ การตอบสนองความปรารถนาหรือความต้องการในสิ่งที่เป็นจริงหรือสิ่งที่เกิดขึ้นหรือสิ่งหนึ่งสิ่งใด ที่ไม่ต้องใช้ความพยายามในการตระเตรียมมากก็ตอบสนองได้ทันที

สรุปได้ว่า แนวคิดเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมขององค์กร เป็นการแสดงศักยภาพ และความสามารถขององค์กร ให้สามารถแสดงถึงการกระทำหรือปฏิกิริยาตอบสนองกับสิ่งที่เกิดขึ้นต่อความต้องการหรือความมุ่งหมายที่กำหนดได้ทันที เนื่องจากมีการเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติหรือดำเนินกิจกรรมใดๆ ให้สำเร็จลุล่วงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับการจัดการภัยพิบัติ (Disaster Management Approach) มีวิธีคิดในการจัดการภัยพิบัติ โดยสรุปดังนี้ (Khan, H., et al, (2008). ; Alonso, A.M. and Guzmán, G. I. (2002)

วงจรการจัดการภัยพิบัติ (Disaster Management Cycle) เป็นแนวทางการจัดการภัยพิบัติที่นำเสนอในมุมมองของการจัดการความเสี่ยงภัยพิบัติ (Disaster Risk Management) ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมมาตรการทางสังคมเพื่อรับมือภัยพิบัติในแต่ละระยะของการเกิดภัย โดยมีวัตถุประสงค์สำคัญเพื่อหลีกเลี่ยง ลดผลกระทบ ตลอดจนฟื้นฟูความสูญเสียและเสียหายอันเกิดจากภัยพิบัติ แนวคิดนี้แสดงให้เห็นการจัดการภัยพิบัติในลักษณะวงจรของกิจกรรมในแต่ละระยะของการเกิดภัย ได้แก่

1) ระยะเวลาก่อนเกิดภัย (Before a Disaster or Pre-Disaster) ประกอบด้วย การลดผลกระทบและเตรียมความพร้อม (Mitigation and Preparedness) ซึ่งเป็นกิจกรรมหรือ มาตรการที่มีเป้าหมายเพื่อลดความสูญเสียหรือเสียหายทั้งชีวิตและทรัพย์สินจากภัยที่อาจเกิดขึ้น อาทิ การรณรงค์ เพื่อสร้างความตระหนัก การจัดทำแผน และการป้องกัน (Prevention)

2) ขณะเกิดภัย (During a Disaster or Disaster Occurrence) ประกอบด้วยการดำเนินกิจกรรมเพื่อบรรเทาทุกข์แก่ผู้ประสบภัยให้เหลือน้อยลง และตรงกับความต้องการของผู้ประสบภัยที่สุดซึ่งเรียกกิจกรรมในขั้นตอนนี้ว่าการตอบโต้ในภาวะฉุกเฉิน(Emergency Response)

3) ภายหลังเกิดภัย (After a Disaster or Post-Disaster) ประกอบด้วยการดำเนินการตอบโต้และฟื้นฟู (Response and Recovery) ซึ่งเป็นกิจกรรมที่มีเป้าหมายเพื่อที่จะฟื้นฟูชุมชนที่ได้รับผลกระทบทันทีที่เกิดภัยพิบัติ

ภาพที่ 1 วงจรการจัดการภัยพิบัติ (Disaster Management Cycle)

แหล่งที่มา : Khan, H., et al, (2008).

2 The Sustainable Development Approach การพัฒนาอย่างยั่งยืนเป็น อีกแนวคิดหนึ่งที่สามารถสะท้อนมุมมองเพื่อช่วยในการทำความเข้าใจเกี่ยวกับภัยพิบัติ ห้วงเวลาการเกิดภัยพิบัติ โดยแนวทางนี้ให้ความสำคัญกับการบูรณาการแผนงานกิจกรรมในการจัดการภัยพิบัติในแต่ละระยะ การเกิดภัยเข้าร่วมไว้กับแผนการพัฒนา อาทิ มาตรการในการลดผลกระทบ ทั้งเชิงโครงสร้าง (Structural Measures) และไม่ใช่โครงสร้าง (Non-Structural Measures) เพื่อป้องกันประชาชนจากภัยพิบัติ แนวทางนี้สะท้อนการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์อย่างยั่งยืนด้วยการส่งเสริมวัฒนธรรมในการป้องกัน (Culture of Prevention) ทั้งนี้สาระสำคัญของจัดการภัยพิบัติบนพื้นฐานการพัฒนาอย่างยั่งยืน ที่สำคัญประการหนึ่งคือกรอบแนวคิดในการจัดการภัยพิบัติ (The Disaster Management Framework) ซึ่งมีวิธีการคิดอันเป็นองค์ประกอบสำคัญ 3 ประการ กล่าวคือ

- 1) Comprehensive Approach วิธีการคิดที่สะท้อนยุทธศาสตร์ การพัฒนาและการปฏิบัติครอบคลุมมุมมองการจัดการภัยพิบัติที่สมบูรณ์ในบริบทการพัฒนาที่ยั่งยืน ทั้งการป้องกันและลดผลกระทบ การเตรียมความพร้อม รวมถึงการตอบโต้และฟื้นฟู
- 2) All-Hazard Approach มุ่งเน้นยุทธศาสตร์การพัฒนาและการปฏิบัติครอบคลุมในทุกประเภทภัย วิธีการนี้เป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการพัฒนาระบบหรือระเบียบวิธีปฏิบัติสำหรับภัยของชุมชนที่คล้ายคลึงกัน
- 3) Integrated Approach มุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของทุกหน่วยงานทั้งภาครัฐเอกชน และชุมชนในการจัดการภัยพิบัติ ซึ่งจะส่งเสริมประสิทธิภาพในการประสานงานของภาคส่วนต่างๆ (Multi-Sectoral and Intersectoral Coordination) และลดความซ้ำซ้อนของการปฏิบัติงานร่วมกัน

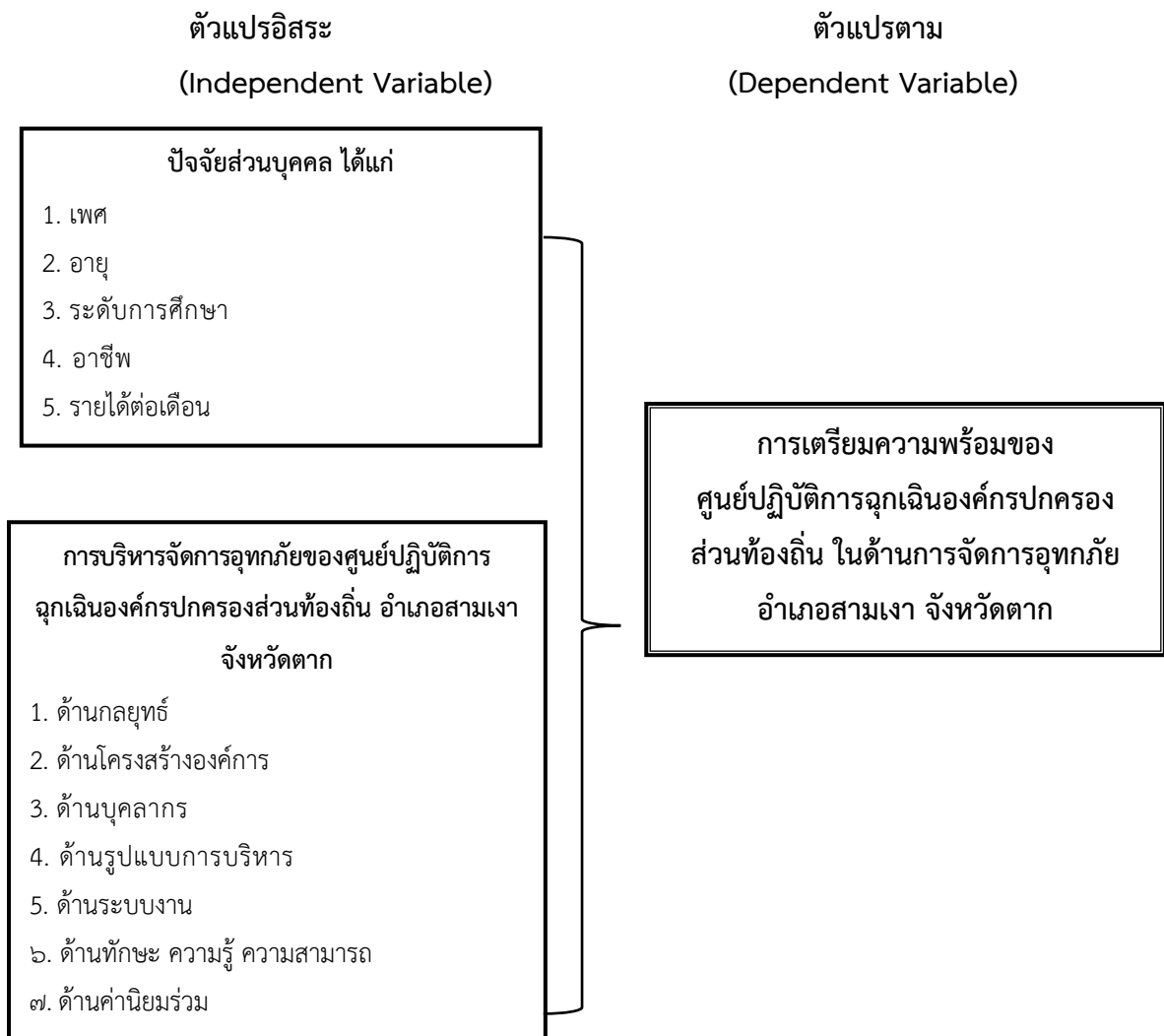
3 The Developmental Relief Approach ซึ่งให้เห็นการปรับเปลี่ยนวิธีคิดในการบรรเทาทุกข์ จากเดิมที่มองผู้ประสบภัยว่าเป็นผู้ที่ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองและเรียกร้องขอความช่วยเหลือจากภายนอก มาสู่การบรรเทาทุกข์บนพื้นฐานความคิดที่ว่าผู้ประสบภัยเป็นผู้ที่มีขีดความสามารถและศักยภาพถึงแม้จะได้รับผลกระทบจากภัยพิบัติก็ตาม ซึ่งภายใต้กรอบความคิดนี้ จึงให้ความสำคัญกับการวิเคราะห์โครงสร้างทางสังคม เศรษฐกิจ ประชากร รวมถึงโครงสร้างพื้นฐานของชุมชน เพื่อนำมากำหนดความต้องการความช่วยเหลือและบรรเทาทุกข์ด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชน

4 The Vulnerability Reduction Approach แนวคิดการลดความล่อแหลมของชุมชนในการวิเคราะห์ความล่อแหลมของชุมชนพิจารณาจากระดับความอ่อนไหวต่อความเสี่ยงที่เกิดจากภัยและขีดความสามารถในการรับมือกับภัยของชุมชน ทั้งนี้ การประเมินความล่อแหลม การวิเคราะห์ภัย (Hazard Analysis) และการประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment) เพื่อให้ชุมชนทราบว่าชุมชนมีความล่อแหลมอย่างไร และมีภัยใดบ้างที่อาจเกิด กับชุมชน แนวคิดนี้นำมาประยุกต์ใช้ในการประสานความร่วมมือและรับผิดชอบร่วมกันระหว่างภาคส่วนต่างๆ และชุมชนในการป้องกันด้วยการสร้างความตระหนัก และการเตรียมความพร้อมทั้งในการวางแผน รวมถึงการฝึกอบรม

5 Total Disaster Risk Management Approach (TDRM) เป็นแนวคิดในการจัดการภัยพิบัติ ที่มีมุมมองครอบคลุมอย่างเป็นองค์รวมโดยมุ่งเน้น การให้ความสำคัญกับประเด็นและช่องว่าง ที่มีในวงจรการจัดการภัยพิบัติทั้งสาเหตุการเกิดภัยพิบัติเฉือนไขที่เป็นความเสี่ยงต่อการเกิดภัยพิบัติ ความล่อแหลมของชุมชน การประสานและความร่วมมือในระดับ และมิติต่างๆ ในลักษณะสหวิทยาการ (Multilevel, Multidimensional and Multidisciplinary Cooperation and Collaboration) เพื่อให้สามารถลดและตอบโต้กับภัยพิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ แนวคิดนี้ส่งเสริมให้เกิดการบูรณาการการประสานความร่วมมือในการดำเนินการของผู้ที่เกี่ยวข้องในทุกระดับ ซึ่งก่อให้เกิดการมีส่วนร่วมอย่างกว้างขวางในนโยบาย, การพัฒนาเพื่อลดและตอบโต้ภัยพิบัติไปพร้อมๆ กับการพัฒนาที่เกี่ยวข้องด้านอื่นๆ อาทิ การวางแผนการใช้ที่ดิน การป้องกันทางด้านสิ่งแวดล้อม หรือแม้แต่ความมั่นคงด้านอาหาร (Alonso, A.M. and Guzmán, G. I. (2002) โดยแนวคิด TDRM ตั้งอยู่บนหลักการการบริหารความเสี่ยงอย่างเป็นระบบ ดังนั้น การทำแผนที่ภัย (Hazard Mapping) และ การประเมินความเสี่ยง(Risk Assessment) จึงถือเป็นเครื่องมือพื้นฐานสำคัญเพื่อเป็นข้อมูลสำหรับการตัดสินใจในการกำหนดมาตรการลดความล่อแหลม (Vulnerability Reduction) และการสร้างขีดความสามารถ (Capacity Enhancement)

กรอบแนวคิดในการศึกษา

จากการศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องผู้วิจัยได้นำแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลัก 7S ของ McKinsey (McKinsey's 7S Framework) เป็นกรอบแนวคิดในการศึกษา การเตรียมความพร้อมของศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในด้านการจัดการอุทกภัย อำเภอสามเภา จังหวัดตาก ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

การเตรียมความพร้อมของศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในด้านการจัดการอุทกภัย อำเภอสามเงา จังหวัดตาก” เป็นการศึกษาโดยใช้วิธีการศึกษาเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ประเภทการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) แบบปลายปิดและข้อเสนอแนะ โดยมี การคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence: IOC) จากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบซึ่งเป็นแบบสอบถามระบบออนไลน์ Google Form โดยสแกนผ่าน QR Code เพื่อให้ทราบถึงรูปแบบและข้อเสนอแนะในการบริหารจัดการอุทกภัยของศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่อำเภอสามเงา จังหวัดตาก

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชาชนที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่อำเภอสามเงา จังหวัดตาก จำนวน 394 คน จากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวน 6 แห่ง

ได้แก่ ตำบลยกกระบัตร์ ตำบลวังจันทร์ ตำบลวังหมัน ตำบลสามเงา ตำบลย่านรี และตำบลบ้านนา ผู้ศึกษา กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง (Sample Size) และวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง (Sampling) ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (Sample Size) กลุ่มตัวอย่างได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster sampling) ประชาชนในพื้นที่อำเภอสามเงา จังหวัดตาก ณ เมษายน 2567 จำนวน 25,200 คน ที่ได้จากสูตรของ Taro Yamane ซึ่งใช้ระดับความคลาดเคลื่อนที่ 0.05

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ระบบออนไลน์ Google Form โดยให้ประชาชนในพื้นที่อำเภอสามเงา จังหวัดตาก สแกนผ่าน QR Code โดยมีขั้นตอน แบบสอบถาม วิธีการสร้างแบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจากเอกสาร ตำราและงานวิจัย ที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดกรอบความคิดในการสร้างแบบสอบถาม แนวคิด ทฤษฎีและเอกสารการวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยพิจารณาถึงรายละเอียดต่างๆ เพื่อให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการศึกษาที่กำหนดไว้ นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับประชากรที่มีลักษณะใกล้เคียงกลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) แล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษา จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ ลงในระบบออนไลน์ Google Form และจัดทำ QR Code เพื่อสแกนแบบสอบถามดังกล่าว พร้อมทั้งส่งต่อ QR Code แจกไปยังกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่จริงผ่านทุกช่องทาง รวบรวมข้อมูลผ่านระบบออนไลน์ แล้วนำมาวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีการวิเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative Analysis) เป็นหลัก โดยการดำเนินการขั้นแรก คือ นำชุดข้อมูลแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมได้ จำนวน 394 ชุด นำมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสำรวจ (Editing) แล้วดำเนินการลงรหัสตามคู่มือการลงรหัส (Code Book) หลังจากนั้นได้มีการตรวจสอบแบบสำรวจเพื่อความถูกต้องอีก 1 ครั้ง แล้วจึงดำเนินการถ่ายรหัสดังกล่าวลงในแบบฟอร์มถ่ายข้อมูล (Transfer Sheet) บรรจุลงในคอมพิวเตอร์และวิเคราะห์ ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ (IBM SPSS) เพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ต่อไป เพื่อหาค่าทางสถิติ ใช้การวิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.)

ผลการวิจัย

ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามเรื่อง “การเตรียมความพร้อมของศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในด้านการจัดการอุทกภัย อำเภอสามเงา จังหวัดตาก” ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีจำนวน 240 คน คิดเป็นร้อยละ 60.9 และเป็นเพศหญิง มีจำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 39.1 ตามลำดับอายุ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุอยู่ระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 33.8 มีอายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 29.9 มีอายุระหว่าง 20-30 ปี จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 17.3 มีอายุ 51-60 ปี จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 15 และมีอายุมากกว่า 60 ปี จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.1 ตามลำดับ**ระดับการศึกษา** พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 33.2 มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 22.3 มีการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือสูงกว่า จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ

21.8 มีการศึกษาระดับอนุปริญญา/ปวส.หรือเทียบเท่า จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 16 และมีการศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 6.6 ตามลำดับอาชีพ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นผู้มีอาชีพเกษตรกร จำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 39.6 มีอาชีพรับจ้างทั่วไป จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 32 มีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 15.5 มีอาชีพรับราชการ จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 6.9 และมีอาชีพแม่บ้าน จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.1 ตามลำดับ รายได้ต่อเดือน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 10,001-15,000 บาท จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 36.8 มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 5,000-10,000 บาท จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 27.7 มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 15,001-20,000 บาท จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 16.5 มีรายได้ต่อเดือน ต่ำกว่า 5,000 บาท จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 8.1 มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 20,001-30,000 บาท จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 6.9 และมีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 30,000 บาท จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.1 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการเตรียมความพร้อมของศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในด้านการจัดการอุทกภัย อำเภอสามเงา จังหวัดตาก พบว่า

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของประชาชน ที่มีต่อการเตรียมความพร้อมของศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในด้านการจัดการอุทกภัย อำเภอสามเงา จังหวัดตาก

ด้านที่	ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการอุทกภัยของศูนย์ฯ	ผลการวิเคราะห์		แปลผล
		\bar{X}	S.D.	
1.	ด้านกลยุทธ์	3.966	0.897	มาก
2.	ด้านโครงสร้างองค์การ	3.887	0.910	มาก
3.	ด้านบุคลากร	3.881	0.928	มาก
4.	ด้านรูปแบบการบริหาร	3.895	0.897	มาก
5.	ด้านระบบงาน	3.910	0.885	มาก
6.	ด้านทักษะ ความรู้ ความสามารถ	3.909	0.881	มาก
7.	ด้านค่านิยมร่วม	3.904	0.902	มาก
รวม		3.907	0.900	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการเตรียมความพร้อมของศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในด้านการจัดการอุทกภัย อำเภอสามเงา จังหวัดตาก โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.907$, S.D. = 0.900) เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการเตรียมความพร้อมของศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในด้านการจัดการอุทกภัย อำเภอสามเงา จังหวัดตาก อยู่ในระดับเห็นด้วยมากทุกด้าน ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการเตรียมความพร้อมของศูนย์ปฏิบัติการ

ฉุกเฉินองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในด้านการจัดการอุทกภัย อำเภอสามเงา จังหวัดตาก โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.907$, S.D. = 0.900) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสรุปได้ ดังนี้

1) **ด้านกลยุทธ์** ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการเตรียมความพร้อมของศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในด้านการจัดการอุทกภัย อำเภอสามเงา จังหวัดตาก ด้านกลยุทธ์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.966$, S.D. = 0.897)

2) **ด้านโครงสร้างองค์การ** ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการเตรียมความพร้อมของ ศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในด้านการจัดการอุทกภัย อำเภอสามเงา จังหวัดตากด้านโครงสร้างองค์การ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.887$, S.D. = 0.910)

3) **ด้านบุคลากร** ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการเตรียมความพร้อมของศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในด้านการจัดการอุทกภัย อำเภอสามเงา จังหวัดตาก ด้านบุคลากร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.881$, S.D. = 0.928)

4) **ด้านรูปแบบการบริหาร** ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการเตรียมความพร้อมของศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในด้านการจัดการอุทกภัย อำเภอสามเงา จังหวัดตาก ด้านรูปแบบการบริหาร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.895$, S.D. = 0.897)

5) **ด้านระบบงาน** ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการเตรียมความพร้อมของศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในด้านการจัดการอุทกภัย อำเภอสามเงา จังหวัดตาก ด้านระบบงาน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.910$, S.D. = 0.885)

6) **ด้านทักษะ ความรู้ ความสามารถ** ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการเตรียมความพร้อมของศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในด้านการจัดการอุทกภัย อำเภอสามเงา จังหวัดตาก ด้านทักษะความรู้ ความสามารถ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.909$, S.D. = 0.881)

7) **ด้านค่านิยมร่วม** ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการเตรียมความพร้อมของศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในด้านการจัดการอุทกภัย อำเภอสามเงา จังหวัดตาก ด้านค่านิยมร่วม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.904$, S.D. = 0.902)

อภิปรายผล

จากการศึกษาเรื่อง “การเตรียมความพร้อมของศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในด้านการจัดการอุทกภัย อำเภอสามเงา จังหวัดตาก” สามารถกำหนดแนวทางการบริหารจัดการอุทกภัยในพื้นที่อำเภอสามเงา จังหวัดตาก ทั้ง 7 ด้าน โดยนำมาอภิปรายผลการศึกษา ได้ดังนี้

1) **ด้านกลยุทธ์** ศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรมีการกำหนดแผนงาน/โครงการเพื่อรองรับการจัดสรรงบประมาณ ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในพื้นที่อย่างเพียงพอ อาทิ ด้านการกำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหาอุทกภัยในพื้นที่เสี่ยง ทั้งระยะสั้น และระยะยาวอย่างยั่งยืน ผ่านการร่วมการแสดงความเห็นของทุกภาคส่วนในพื้นที่ และด้านเครื่องจักรกลด้านการบรรเทาสาธารณภัย ทั้งจาก

จัดหาและการบำรุงซ่อมแซมเครื่องจักรกลให้อยู่ในสภาพที่พร้อมใช้งานอยู่เสมอ รวมถึง การจัดทำแผนปฏิบัติการ และแผนเผชิญเหตุกรณีอุทกภัยให้สอดคล้องกับปัจจุบัน พร้อมทั้งการฝึกซ้อมแผนฯ เป็นประจำต่อเนื่อง อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้งซึ่งสอดคล้องกับ จิรนนท์ พุทธา และจำลอง โพธิ์บุญ (2561) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย พบว่า การป้องกันและบรรเทา สาธารณภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย พบว่า พระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. 2550 มาตรา 16 - 20 มีสาระสำคัญ คือกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่ ในการป้องกันและบรรเทา สาธารณภัย โดยจัดทำแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในท้องถิ่นของตน ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วน ใหญ่ มีการจัดทำแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในท้องถิ่นตนเอง เพื่อรองรับและเตรียมพร้อมหากเกิดสา ธารณภัยในพื้นที่ แต่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่ยังขาดแคลนงบประมาณในการดำเนินงานเกือบทุกด้าน ทำให้ต้องจัดลำดับความสำคัญของปัญหาที่เกิดขึ้นในพื้นที่

2) **ด้านโครงสร้างองค์การ** การนำแนวคิดเชิงนวัตกรรมเกี่ยวกับระบบบัญชาการเหตุการณ์ใน การบริหารสถานการณ์ ในภาวะฉุกเฉิน (Incident Command System: ICS) มาปรับใช้ให้ตรงกับบริบทของพื้นที่ อย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งสอดคล้องกับ FEMA, 2011 กล่าวคือ ระบบบัญชาการเหตุการณ์ เป็นเครื่องมือในการบริหาร ที่เป็นมาตรฐานหนึ่งเดียวที่สามารถใช้รับมือกับเหตุการณ์หรือภาวะฉุกเฉินในที่เกิดเหตุได้ทุกชนิดและยังสามารถ บูรณาการโครงสร้างองค์การในการจัดการกับเหตุการณ์ทั้งที่มีความซับซ้อน โดยมองข้ามเส้นแบ่งขอบเขตอำนาจ หน้าที่ของแต่ละหน่วยงาน จะเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการบริหารจัดการสาธารณภัยอย่างเป็นมาตรฐานสากล และ จะนำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเป็นศูนย์กลางใน การอำนวยความสะดวก สั่งการ และบัญชาการ และเพื่อระดมสรรพกำลังจากทุกภาคส่วน ทั้งนี้ ICS มีลักษณะเป็นระบบ ที่มีมาตรฐาน มีเอกภาพ การบริหารจัดการโดยยึดวัตถุประสงค์และใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและมีการจัดการ ข้อมูลและข่าวสาร บนพื้นฐาน ของความรวดเร็ว ถูกต้อง และแม่นยำ ทั้งนี้โครงสร้างในการจัดการเหตุการณ์มีความ ยืดหยุ่น สามารถปรับเปลี่ยนอย่างบูรณาการได้ตามความเหมาะสมกับลักษณะและความซับซ้อนในแต่ละเหตุการณ์ ซึ่งสอดคล้องกับ Tun, L.M. & Pairote, M. (2006). ได้ศึกษาแนวทางการ บูรณาการ ในการจัดการภาวะฉุกเฉิน ภัยพิบัติที่มีประสิทธิภาพในมุมมองของการบริหารงานภาครัฐ รวมถึงระบุปัจจัยแห่งความสำเร็จในการจัดการ โครงการของภาครัฐในการจัดการภัยพิบัติของประเทศไทย โดยใช้เหตุการณ์ธรณีพิบัติภัยเมื่อปี พ.ศ. 2547 เป็น กรณีศึกษาภายใต้กรอบแนวคิดการบริหารโครงการ (Project Management) ปัจจัยแห่งความสำเร็จในการจัดการ ภัยพิบัติตามแนวทางการบูรณาการ เชิงรุกดังกล่าว 10 ประการ ประกอบด้วย 1) การจัดโครงสร้างองค์การในการ บริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ 2) การประสานงานและความร่วมมือ โดยการศึกษาพบ การประสานความร่วมมือ ในผู้มีส่วนได้เสียหลัก 5 ระดับ กล่าวคือระหว่างประเทศ ระดับชาติ ระดับภูมิภาค ระดับองค์กรและระดับโครงการ 3) ระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง 4) ระบบการจัดการและแลกเปลี่ยนข้อมูลที่มีประสิทธิภาพระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้อง 5) สมรรถนะของผู้จัดการและเจ้าหน้าที่ 6) การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและผู้ได้รับผลประโยชน์ 7) กลไกใน การสื่อสารและความร่วมมือโดยเฉพาะความสัมพันธ์ในการร่วมมือกันทำงาน บนพื้นฐานของความไว้วางใจ เชื่อใจ ระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้อง 8) เป้าหมาย วัตถุประสงค์ และข้อมูลมัดที่ชัดเจน ซึ่งเป็นที่ยอมรับร่วมกันระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้อง

โดยจากการศึกษาพบว่าเป็นปัจจัยแห่งความสำเร็จที่สำคัญมากที่สุด 9) การจัดการด้านโลจิสติก/ส่วนสนับสนุนที่มีประสิทธิภาพ และ 10) การวางแผนจัดสรรและการเคลื่อนย้ายทรัพยากร

3) **ด้านบุคลากร** การจัดบุคคลของศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีระบบการสร้างการเรียนรู้ของบุคลากรอย่างเพียงพอ และมีการกำหนดนโยบายการบริหารทรัพยากรบุคคลไว้อย่างชัดเจนมีการวางแผนทรัพยากรบุคคล ที่สอดคล้องกับนโยบายยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และ มีระบบการจัดอัตรากำลังที่เหมาะสมกับความสามารถของบุคลากรซึ่งสอดคล้องกับ ฤทธิชัย บุญธรรม และ วิไลลักษณ์ เรืองสม (2562) กล่าวถึง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และ 7S Framework model ไว้ว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น เป็นองค์กรที่มีอำนาจและอิสระในการปกครองตนเอง มีการบริหารการคลังของตน โดยมีหน้าที่ให้บริการในด้านต่างๆ แก่ประชาชน อาทิ บริการสาธารณะให้แก่ประชาชน เพื่อแบ่งเบาภาระของรัฐบาลในด้านการเงิน บุคลากรตลอดจนระยะเวลาที่ใช้ ดำเนินการให้บริการชุมชน และทำให้เกิดความประหยัด และเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน โดยการจัดการปัญหาและการให้บริการแบบทันสมัยโดยการนำ 7s framework model มาปรับใช้กับการดำเนินการ ดังเช่น ด้านการจัดบุคคล (Staff) อย่างเพียงพอ และมีการกำหนดนโยบายการบริหารทรัพยากรบุคคลไว้อย่างชัดเจนมีการวางแผนทรัพยากรบุคคลที่สอดคล้องกับนโยบายยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

4) **ด้านรูปแบบการบริหาร** กระบวนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เป็นระบบการทำงานเชิงรุกที่มีการเตรียมความพร้อมวางแผนการดำเนินการลดความเสี่ยงและผลกระทบจากเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้น พร้อมกันกับมุ่งเน้นให้เกิดความร่วมมือร่วมใจจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสาธารณภัย โดยสามารถแบ่งการจัดการออกเป็น ๓ ระยะ คือ 1) ระยะก่อนเกิดภัย 2) ระยะเกิดภัย และ 3) ระยะหลังเกิดภัย ทั้งนี้ มีการกำหนดแผนหรือ การดำเนินการบริหารจัดการน้ำและอุทกภัยอย่างเป็นระบบเพื่อกำหนดมาตรการการใช้ประโยชน์ การบำรุงรักษา การพัฒนาการป้องกันภัยพิบัติ การแก้ไขปัญหาภัยพิบัติอุทกภัย การฟื้นฟูและการดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้องกับแหล่งน้ำหรือลุ่มน้ำ สิ่งที่ใช้ในการกักเก็บน้ำ ระบายน้ำหรือกั้นน้ำและการจัดเก็บพื้นที่รับรอน้ำที่แนวทางการบริหารจัดการน้ำและอุทกภัยเป็นไปอย่างรวดเร็วและสามารถแก้ไขปัญหาอย่างยั่งยืน ตัวอย่างแนวทางการบูรณาการแก้ไขปัญหาการขาดแคลนทรัพยากรในการจัดการสาธารณภัย เช่น การทำบันทึกข้อตกลง (Memorandum of Understanding: MOU) เพื่อจัดทำบริการสาธารณะร่วมกันในการบริหารจัดการสาธารณภัย ระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเอง (Local Co-operation Management) หรือร่วมกับหน่วยงานราชการอื่น ทั้งนี้ เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งขาดแคลนทรัพยากรในการบริหารจัดการ ด้านสาธารณภัย ทั้งในด้านงบประมาณ บุคลากร วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องจักรกลด้านบรรเทาสาธารณภัย ดังนั้น จึงอาจจำเป็นต้องแสวงหาความร่วมมือจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งอื่น หรือจากหน่วยงานราชการอื่น เช่น หน่วยทหาร หน่วยตำรวจ เป็นต้น เพื่อช่วยให้สามารถร่วมกันใช้ทรัพยากรต่างๆ อย่างประหยัดและคุ้มค่า นำมาซึ่งประสิทธิภาพในการให้บริการสาธารณะและการแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนในพื้นที่ได้ดีขึ้น และการบูรณาการทั้งคน ระบบงานและเครื่องมือ ในการช่วยเหลือและบรรเทาภัย ตลอดจนการฟื้นฟู โดยยึดหลัก 3 เร็ว คือ เข้าถึงภัยและผู้ประสบภัยเร็ว ช่วยเหลือบรรเทาภัยเร็ว และฟื้นฟูเยียวยาเร็วซึ่ง

สอดคล้องกับ ไททัศน์ มาลา, วิไลลักษณ์ เรืองสม และวลัยพร ชินศรี (2561) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการจัดการปัญหาอุทกภัย: วิเคราะห์แผนการบริหารจัดการอุทกภัยของเทศบาลนครรังสิต จังหวัดปทุมธานี ผลการศึกษาพบว่า เทศบาลนครรังสิตได้ให้ความสำคัญกับแผนการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างเป็นระบบ คือ 1) ก่อนเกิดภัยได้ดำเนินการสำรวจพื้นที่เสี่ยงภัยที่มักจะเกิดขึ้นเป็นประจำ หรือพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดอุทกภัย เตรียมระบบการป้องกันอุทกภัยและแผนการเตือนภัยระดับเฝ้าระวัง ระดับปานกลาง ระดับวิกฤติ และระดับรุนแรง นอกจากนี้ยังได้บรรจุประเด็นด้านแนวทางการพัฒนาระบบป้องกันน้ำท่วมไว้ในแผนพัฒนาของเทศบาลเป็นประจำทุกปี 2) ระหว่างเกิดภัย ให้ความสำคัญกับการจัดเตรียมสถานที่รองรับการอพยพ และการจัดแบ่งงานภายในองค์กร มีการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบภายในหน่วยงานอย่างชัดเจน และ 3) หลังเกิดภัย ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการจัดทำ โครงสร้างพื้นฐานในการป้องกันน้ำท่วม

5) **ด้านระบบงาน** การแจ้งเตือนและประเมินสถานการณ์ ได้กำหนดหน่วยงานภาครัฐ ได้แก่ กรมอุตุนิยมวิทยา ศูนย์เตือนภัยพิบัติแห่งชาติ กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย จังหวัด อำเภอบางเสาธง อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนและเครือข่ายเฝ้าระวัง ทำหน้าที่รับผิดชอบการแจ้งเตือนภัยไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมถึงประชาชนในพื้นที่ โดยจะต้องมีการจัดประกาศแจ้งเตือนที่มีความชัดเจนและละเอียดมากพอ(กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (2554).) ซึ่งการแจ้งเตือนภัยในระดับท้องถิ่น จะอาศัยช่องทางบุคคล ได้แก่ ผู้นำชุมชน/หมู่บ้าน หรือผู้ที่มีความเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการสาธารณภัยในพื้นที่ หรือผ่านช่องทางสื่อโซเชียลมีเดียต่างๆ รวมถึง การให้ความช่วยเหลือหากเกิดเหตุอุทกภัยในพื้นที่ ต้องมีการกำหนดแนวทางการให้ความช่วยเหลือจากทุกภาคส่วนอย่างชัดเจน และแจ้งไปยังประชาชนผู้ประสบภัยอย่างทั่วถึง พร้อมทั้งการจัดเตรียมชุดเจ้าหน้าที่เคลื่อนที่เร็ว เพื่อเข้าให้การช่วยเหลือในพื้นที่อย่างรวดเร็ว ซึ่งสอดคล้องกับ ไททัศน์ มาลา และคณะ (2555) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “แนวทางในการจัดการอุทกภัย: กรณีศึกษาเทศบาลนครนนทบุรี” ผลการวิจัยพบว่า ด้านปัจจัยที่นำไปสู่ความสำเร็จในการจัดการอุทกภัยของเทศบาลนครนนทบุรี มีดังนี้ 1) มีการป้องกันและลดผลกระทบ โดยการประเมินความเสี่ยง การสร้างความรู้ความเข้าใจและการตระหนักเกี่ยวกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย 2) มีการเตรียมความพร้อมขององค์กรและประชาชนให้มีความสามารถในการอยู่ในพื้นที่เสี่ยงได้ โดยมีการวางแผนจัดการน้ำครอบคลุมในทุกมิติ การฝึกซ้อมตามแผนการจัดการน้ำท่วม และการเตรียมพร้อมบุคลากรเพื่อรับมือกับสถานการณ์ 3) มีการจัดการ ในภาวะฉุกเฉิน การสร้างความร่วมมือในการสูบน้ำท่วม การบริหารจัดการในภาวะวิกฤต ระบบสื่อสารและ การติดต่อกับประชาชนในช่วงวิกฤต การจัดตั้งศูนย์บัญชาการฉุกเฉิน/ศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉิน และศูนย์พักพิงชั่วคราว 4) มีการจัดการหลังเกิดภัยอย่างเหมาะสม ตลอดจนการเยียวยาและฟื้นฟูจิตใจในประชาชน

6) **ด้านทักษะ ความรู้ ความสามารถ** การกำหนดแผนงาน/โครงการเพื่อขอรับการจัดสรรงบประมาณด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในพื้นที่อย่างเพียงพอ อาทิ ด้านเครื่องจักรกลด้านการบรรเทาสาธารณภัย ทั้งจากจัดหาและการบำรุงซ่อมแซมเครื่องจักรกลให้อยู่ในสภาพที่พร้อมใช้งานอยู่เสมอ และการปรับปรุงระเบียบการเงินในด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย รวมไปถึงเงินที่ช่วยเหลือผู้ประสบสาธารณภัย ให้เอื้อต่อการเยียวยาและบรรเทาสาธารณภัยมากขึ้น ทั้งนี้ รวมถึง การกำหนดแผนการ

ฝึกอบรมให้ความรู้เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานและประชาชนในพื้นที่ในด้านการบรรเทาสาธารณภัยครบทุกมิติ ทั้งการฝึกในหลักสูตรการบรรเทาสาธารณภัยโดยเฉพาะ ตลอดจนเชิญวิทยากรที่เกี่ยวข้องกับการบรรเทาสาธารณภัย มาบรรยายพิเศษและฝึกปฏิบัติจริง ต้องเสริมสร้างองค์ความรู้ในการป้องกันและบรรเทาผลกระทบจากอุทกภัย การเตรียมความพร้อม การเผชิญเหตุ การประเมินความเสี่ยง และผลกระทบที่จะเกิดขึ้นอย่างจริงจังต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับ จิรนนท์ พุทธิ และจำลอง โพธิ์บุญ (2561) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย พบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีความพร้อมในเรื่องบุคลากรที่ต้องมีความรู้ความสามารถและมีความเข้าใจในการปฏิบัติงาน ความพร้อมของงบประมาณ และความพร้อมและความเพียงพอของเครื่องมือเครื่องใช้ที่จำเป็นในการปฏิบัติงาน เพื่อจะสามารถให้บริการประชาชนได้อย่างทั่วถึง ประกอบด้วย 3 ประการ คือ 1) ควรมีการปรับปรุงกฎระเบียบกฎเกณฑ์การเบิกจ่ายงบประมาณในการช่วยเหลือของหน่วยงานราชการให้ชัดเจนและเหมาะสมกับการปฏิบัติงานจริง 2) ควรประสานงานและจัดระบบหน่วยงานทางด้านการอบรมฝึกปฏิบัติจริงแก่บุคลากรและประชาชนในการอบรมปฏิบัติ และศึกษาวิจัยประสิทธิภาพการดำเนินงานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กับสถาบันการศึกษาและองค์กรภาครัฐที่เกี่ยวข้องเพื่อให้กระบวนการฝึกอบรมมีประสิทธิภาพมากขึ้น 3) การปรับปรุงโครงสร้างและบทบาทหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประเภทต่างๆ ในด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เพื่อเพิ่มความเป็นเอกภาพและลดขั้นตอนการดำเนินงานให้มีความรวดเร็วมากยิ่งขึ้น รวมทั้งลดความซ้ำซ้อนระหว่างหน่วยงานอื่นๆ ในพื้นที่

7) **ด้านค่านิยมร่วม** การส่งเสริมค่านิยมร่วมกัน(Shared Values) ทั้งองค์กรภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรการสาธารณกุศล มูลนิธิ อาสาสมัคร จิตอาสาและประชาชนในพื้นที่ ให้มีจิตสำนึกในการเป็นเจ้าของพื้นที่ร่วมกัน กล่าวคือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องมีการจัดกิจกรรม เพื่อสร้างบรรยากาศที่ดีในการปฏิบัติงาน ผู้บริหารและบุคลากรมีเป้าหมายการดำเนินงานที่เป็นอันหนึ่ง อันเดียวกัน คือ การให้บริการประชาชน ซึ่งเป็นเป้าหมายหลักขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการมุ่งเน้นการบริการประชาชนเป็นหลัก รวมทั้ง ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วม ในการบริหารจัดการอุทกภัยในพื้นที่ โดยเน้นการมีส่วนร่วมในการระดมความคิดเห็น มีส่วนร่วมในการประเมินผลการปฏิบัติ และการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจมากขึ้น เพื่อพัฒนาขีดความสามารถในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ในพื้นที่โดยอาศัยชุมชนเป็นฐาน ให้ประชาชนติดตามสถานการณ์ สร้างเครือข่ายป้องกันภัยพื้นที่ และสามารถประสานงานกับหน่วยงานภายนอกชุมชน เพื่อให้การช่วยเหลือหรือรับการช่วยเหลือจากหน่วยงานภายนอกชุมชนกรณีเกิดภัยด้วยตนเองได้ ซึ่งสอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ระบุไว้ว่า การบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม เป็นการบริหารราชการที่นำผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการวางแผน การตัดสินใจ การดำเนินงาน และการประเมินผล โดยมีการจัดระบบงานหรือวิธีการทำงาน การจัดโครงสร้าง และการสร้างวัฒนธรรมการทำงานของเจ้าหน้าที่รัฐที่เอื้อต่อการเปิดโอกาสให้ประชาชน หรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วม ในการบริหารราชการ

ข้อเสนอแนะ

ผลการศึกษาเรื่องการเตรียมความพร้อมของศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในด้านการจัดการอุทกภัย อำเภอสามเงา จังหวัดตาก ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1) กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ควรร่วมบูรณาการร่วมกับกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น ในการสนับสนุนด้านงบประมาณและสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อส่งเสริมการพัฒนาระบบการแจ้งเตือนอย่างมีประสิทธิภาพให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อเป็นการรับรู้ข่าวสารการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในเบื้องต้นของประชาชนในพื้นที่เสี่ยงอุทกภัย

2) ศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรมีกำหนดแผน มาตรการ นโยบายในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย อาทิ งบประมาณสำหรับการแก้ไขปัญหาอุทกภัยในพื้นที่ทั้งระยะสั้นและระยะยาวอย่างยั่งยืน การจัดทำแผนปฏิบัติการ/แผนเผชิญเหตุฯ แนวทางการเตรียมความพร้อมรับมือ และการจัดชุดเจ้าหน้าที่ลงพื้นที่ช่วยเหลือประชาชนผู้ประสบภัยอย่างทันท่วงที

3) ศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรมีการจัดกิจกรรมและสร้างความตระหนักเรื่องเกี่ยวกับอุทกภัยให้กับประชาชนในพื้นที่ โดยสร้างความเข้มแข็งให้เกิดขึ้นกับชุมชน โดยร่วมคิดร่วมสร้าง ร่วมวางแผน เพื่อหาแนวทางหรือมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาในระยะยาว ส่งเสริมให้ประชาชนเข้าถึงวิธีการป้องกันและแก้ปัญหาอุทกภัยในพื้นที่

4) ศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรมีการบูรณาการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน รวมถึงภาคประชาชนจิตอาสา เกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือประชาชนผู้ประสบภัย โดยเฉพาะการวางแผนในพื้นที่เสี่ยงเพื่อไม่ให้เกิดอุทกภัยซ้ำซ้อน รวมถึงการจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับสาธารณภัยต่างๆ ให้กับประชาชนในพื้นที่ให้มีความพร้อมรับมือกับสถานการณ์อย่างต่อเนื่อง

เอกสารอ้างอิง

กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย. (2554). *ระบบการบัญชาการเหตุการณ์ในฐานะเครื่องมือบริหาร*

สถานการณ์ฉุกเฉิน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์อาสาสมัครกษัตริย์แผ่นดิน.

คณะกรรมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ. (2564). *แผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย*

แห่งชาติ พ.ศ. 2564-2570. กรุงเทพฯ: กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย.

จิรนนท์ พุทธา และ จำลอง โพธิ์บุญ. (2561). *การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์กรปกครอง*

ส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย. วารสารเกษมบัณฑิต. 19 (1). 31-44.

ที่ทำการปกครองจังหวัดตาก, (2566). สืบค้นเมื่อ 15 ธันวาคม 2567 จาก <http://web.tak.go.th/page/phone>

ไททัศน์ มาลา และคณะ. 2555. *แนวทางในการจัดการอุทกภัย: กรณีศึกษาเทศบาลนครนทบุรี*. โครงการวิจัย.

ได้รับการสนับสนุนการวิจัยจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย. สกว.: ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๕.

ไททัศน์ มาลา, วิไลลักษณ์ เรืองสม และวลัยพร ชินศรี. 2561. *บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการ*

จัดการปัญหาอุทกภัย: วิเคราะห์แผนการบริหารจัดการอุทกภัยของเทศบาลนครรังสิต

จังหวัดปทุมธานี.วารสารการเมืองปกครอง. 8 (1). 209-228.

แผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2564-2570

พระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. 2550. ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 124 ตอนที่ 52 ก

วันที่ 7 กันยายน 2550.

ฤทธิชัย บุญธรรม และ วิไลลักษณ์ เรืองสม. (2562). รูปแบบการบริหารงานแบบ 7S Framework กับ

องค์ประกอบส่วนท้องถิ่น. การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษา

ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.2116-2126.

Alonso, A.M. and Guzmán, G. I. (2002) Short food supply chains linking organic producers and consumers in Andalusia. In: Ploeg, J.D., Van der Long, A. and Banks, J., Eds., Living Countrysides. Rural Development Processes in Europe, The State of the Art. Elsevier, Doetinchem, 114-115.

Basavanthappa., B.T. (2007). *Psychiatric Mental Health Nursing*. New Delhi: Japee Brothers Medical Publishers.

Bryan J. Weiner, (2009). **A theory of organizational readiness for change. *Implementation Science***. 4(67), DOI:10.1186/1748-5908-4-6.

Global Climate Risk Index (2020) สืบค้นเมื่อ 15 ธันวาคม 2567 จาก https://www.germanwatch.org/sites/default/files/20-2-01e%20Global%20Climate%20Risk%20Index%202020_15.pdf

Khan, H., et al, (2008). Additional contact information, *Management and Marketing Journal*, 6,(1), 43-50

Sustainable Development Solutions Network (SDSN), (2022) สืบค้นเมื่อ 15 ธันวาคม 2567 จาก <https://www.unsdsn.org/>

Tun, L.M. & Pairote, M. (2006). An integrated approach to natural disaster management, *Disaster Prevention and Management: An International Journal*, 15,(3)396-413

UN, World Population Prospects (2019) Highlights)